

De quibusdam interrogationibus

Περὶ ἐρωτήσεων τινῶν

Περὶ ὧν ἠρωτήσατε, μαθεῖν βουλόμενοι, διὰ συντομίας ἐρῶ· ὅτι δίχα φόβου Θεοῦ καὶ ὑπομονῆς τελείας κατορθωθῆναί τι καὶ εἰς πέρας ἔλθειν τῶν ἀμηχάνων ἐστί· τοῦ Ἀποστόλου λέγοντος· ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρείαν, ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες κομίσησθε τὰς ἐπαγγελίας· καὶ ὁ Κύριος διδάσκει λέγων τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς οὕτως· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν· καὶ πάλιν· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Οὐ γὰρ ἀπεφήνατο ἄχρι τοῦδε ἢ τοῦδε, οὗτος σωθήσεται, ἀλλ' ὁ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ἀρχῇ τὸ τέλος γνωρίζεται, ἀλλ' ἐν τῷ τέλει ὁ καρπὸς εὐρίσκεται. Συνάψατε οὖν τὴν ἀρχὴν τῷ τέλει, ἵνα ἐν τῷ τέλει τὸ νίκος εὐράμενοι κομιεῖσθε τὰς ἐπαγγελίας. Φυλάξωμεν καὶ τὸν ἀγιασμόν· ζητήσεται γὰρ τοῦτο ἐξαιρέτως παρὰ τοῖς τὸν μονήρη βίον ἐπανηρημένους. Μὴ ὦμεν κενόδοξοι, ἵνα μὴ καὶ ἡμῖν εἴπῃ ὁ Κύριος· πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν ποιῶσι πρὸς τὸ θεαθῆναι τοῖς ἀνθρώποις· πλατύνουσι γὰρ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν καὶ μεγαλύνουσι τὰ κράσπεδα αὐτῶν, φιλοῦσι δὲ τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ῥαββί. Ἐσόμεθα τοιγαροῦν ταπεινοὶ ἐν λόγῳ, ἐν ἔργῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ὅπως εὐρωμεν χάριν παρὰ Κυρίου· καθότι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῇ ταπεινώσει. Οἶδα ἀδελφὸν ἐν Κυρίῳ· καὶ ἦν οὗτος ἡσυχάζων ἐν τόπῳ τινὶ ἐν ὑποταγῇ μεγάλῃ· καὶ συνέβη ἐν τῷ τόπῳ ἐκεῖνῳ ἀδελφὸν ὀχληθῆναι ὑπὸ πονηροτάτου δαίμονος· καὶ οὗτος ἐπονομάζειν ἐκεῖνον ἤρξατο, ἀποβοᾶν καὶ λέγειν. Καὶ ἦν ἐν τῇ συνάξει φυλαττόμενος ὑπὸ νεωτέρων· ἐκεῖνος δὲ ἦν περὶ οὗ ἔκραξε τὸ δαιμόνιον ἐν τῷ κελλίῳ αὐτοῦ ἡσυχάζων. Ὡς δὲ ἐθεάσατο ὁ προεστὼς τὴν πολλὴν τοῦ δαίμονος σφυγμὴν, ἀποστείλας ἐκάλεσε τὸν ἀδελφὸν ἐκεῖνον, ὅπως προσκαρτερήσῃ τῷ πάσχοντι· καὶ παραγενόμενος εὐρίσκει τὸν πάσχοντα ἔνδοσιν λαβόντα μικράν. Καὶ ὡς ἦν ὁμιλῶν αὐτῷ, ἄφνω κυριευθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀκαθάρτου ἤρξατο ἀποβοᾶν καὶ λέγειν· σὺ πάλιν ὧδε κακῶς ἦκεις κακὴν ὁδόν· κακά σου τὰ ἀπαντήματα· κακὰ εἴπης, κακὰ ἀκούσεις· καὶ τὸ πρῶτόν με σὺ ἐξέβαλας καὶ ἔδησάς με ἐν τῇ ταπεινώσει σου. Καὶ πάλιν ἔφη πρὸς αὐτὸν ὁ δαίμων· μὴ ἐπαίρου, καλὸ δὲ δεῖνα, μὴ ἐπαίρου· ἔμελλες γὰρ καὶ σὺ ἐπισκεπῆναι, εἰ μὴ διὰ τὴν ταπεινώσιν σου σκεπάζῃ· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἢ καὶ νῦν ἐκθλίβουσά με καὶ πολεμοῦσα. Καὶ εἰ ἄρα καὶ αὐτοὶ οἱ δαίμονες καὶ ἄκοντες ὁμολογοῦσι μὴ δύνασθαι πρὸς τὴν ταπεινώσιν, ἀλλὰ δεδιέναι ταύτην καὶ φρίττειν, τί ἡμεῖς καταμελοῦμεν τῆς τοιαύτης ἀξίας; Καὶ γὰρ σημεῖον ἀπαστρέπτει πνευματικόν, ἢν ὑπερήφανοι δαίμονες φέρειν οὐ δύνανται. Τοῦ Κυρίου εἰπόντος, μάθετε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι πρᾶξός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, ἡμεῖς εἴπωμεν πρὸς αὐτόν, σοὶ χάρις, Κύριε, τῷ παμβασιλεῖ καὶ Θεῷ, ὅτι γέγονας ἡμῖν ὁδὸς σωτηρίας· σὺ, Κύριε, καὶ τοὺς δαίμονας χαλινοῖς, καὶ ἐξαίρεις ἀπὸ παντὸς κακοῦ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Περὶ δὲ ἐμοῦ μὴ διαλείπητε εὐχόμενοι, ὅπως εὐροίμι ἔλεος παρὰ Κυρίου, ὅταν καταλάβῃ με ἡ συνοχὴ ἐκείνη καὶ ὁ τοῦ θανάτου πνιγμός· καὶ μὴ αἰσχυνηθῆην, ὅταν ἀποκαλύπτῃ Κύριος τὰ κρυπτά τοῦ σκοτῆτος καὶ φανεροῖ τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν. Οὐαὶ τῷ ἡσχυμένῳ ἐν τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ· ὁ δὲ δεσπότης Θεὸς καὶ παντοκράτωρ, ὁ ἐτάζων πᾶν ῥήμα, καὶ ὑμᾶς καὶ ἡμᾶς οἰκτειρήσει κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν αὐτοῦ· καὶ ἐκάστου ἡμῶν τὸ ὄνομα ἔγγραπτον ποιήσει ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν· ὅτι αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.